

Дело C-356/24

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

16 май 2024 г.

Запитваща юрисдикция:

Landesverwaltungsgericht Kärnten (Австрия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

16 май 2024 г.

Жалбоподател:

А.В.

Отвeтник:

Kärntner Landesregierung

[...]

Номер: KLVwG-2548/10/2023**О П Р Е Д Е Л Е Н И Е**

В рамките на производство по жалба на А.В., [...] Клагенфурт ам Вьортерзее, срещу решението на Kärntner Landesregierung (правителството на провинция Каринтия) от 20 септември 2023 г. [...], с което отхвърля заявлението на А.В. от 14 ноември 2022 г. за зачитане на равностоен предходен трудов стаж, Landesverwaltungsgericht Kärnten (Областен административен съд на Каринтия, Австрия) на основание член 267 ДФЕС отправя до Съда на Европейския съюз следните преюдициални въпроси:

1.

Трябва ли правото на Съюза, и по-конкретно член 45 ДФЕС и член 7, параграф 1 от Регламент № 492/2011, да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, съгласно която релевантният предходен трудов стаж, прослужен в друга държава членка на Съюза, не се зачита при определянето на референтната дата за повишаване, ако съществуващото

положение на държавния служител с оглед на режима на заплащане е определено с дискреционен акт на работодателя (повишаване в длъжност), а не с повишаване въз основа на прослуженото време, и съгласно тази национална правна уредба референтната дата за следващото повишаване се определя само ако съществуващата степен на заплащане е определена въз основа на референтна дата?

2.

Трябва ли правото на Съюза, и по-конкретно членове 1, 2 и 6 от Директива 2000/78 във връзка с член 21 от Хартата, да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, съгласно която релевантният предходен трудов стаж, прослужен в друга държава членка на Съюза, не се зачита при определянето на референтна дата за повишаване, ако съществуващото положение на държавния служител с оглед на режима на заплащане е определено с дискреционен акт на работодателя (повишаване в длъжност), а не с повишаване въз основа на прослужено време, и съгласно тази национална правна уредба референтната дата за следващото повишаване се определя само ако съществуващата степен на заплащане е определена въз основа на референтната дата, но съгласно съответните указания на работодателя повишаване по принцип се предвижда едва след 19 и 25 години служба (изчислени въз основа на референтната дата за повишаване) и се отнася следователно за по-възрастни държавни служители?

3.

Допускат ли закрепените в член 45 ДФЕС и член 20 от Хартата принципи на свободно движение на работниците национална правна уредба, съгласно която при определяне на референтната дата за повишаване се зачитат всички периоди на равностойна професионална дейност, ако тази професионална дейност е упражнявана извън Австрия (на територията на държава — страна по Споразумението за ЕИП, в държава членка на Съюза, в държава, чиито граждани се ползват със същите права на достъп до професия като австрийските граждани, в институция на Европейския съюз или в международна организация, на която Австрия е член), а упражнявани в страната равностойни професионални дейности в частния сектор не се зачитат?

А. Предмет на спора в главното производство и фактите:

На 3 октомври 2005 г. жалбоподателят, австрийски гражданин, роден на хх.хх.1968 г., започва работа като договорно нает служител към органа на местното самоуправление (провинция Каринтия) в „Специализирана техническа служба“, сектор „Строителство на пътища и мостове“ (частноправно служебно правоотношение с провинцията). Определената му референтна дата за повишаване е 8 септември 2001 г.

Преди да постъпи на служба към провинция Каринтия, за периода от 1 октомври 1987 г. до 4 април 2003 г., включително, жалбоподателят е придобил предходен трудов стаж при частни работодатели в страната и в други държави членки на Съюза (Германия, Полша, Унгария и Хърватия). От 13 октомври 2003 г. до 2 октомври 2005 г. е работил за провинция Каринтия въз основа на заповед за назначаване.

Към датата на началото на служебното правоотношение с провинция Каринтия, 3 октомври 2005 г., за целите на определянето на референтната дата за повишаването (съгласно член 41 K-LVBG 1994) на жалбоподателя са зачетени периоди между навършването на 18-годишна възраст и началото на трудовото правоотношение в размер на четири години, 0 месеца и 25 дни. Това са периодите на военна служба, периодите, през които работи за провинция Каринтия въз основа на заповед за назначаване, както и зачитане на една година и шест месеца. Зачитането на тази една година и шест месеца, като максимален период за зачитане, е предвидено по закон, ако нито периодите на заетост в частния сектор имат особено значение за назначаването на служба за провинция Каринтия, нито зачитането е обосновано поради обществен интерес. Тази разпоредба е приложена и при определянето на референтната дата за повишението са зачетени една година и шест месеца.

Считано от 1 януари 2010 г., жалбоподателят е назначен като държавен служител (публичноправно служебно правоотношение с провинцията) на длъжност от категория труд В, ранг III, степен 7, в сектор „Поддръжка на пътища“. Оттогава насам релевантен за определянето на режима на заплащане е Kärntner Dienstrechtsgesetz 1994 (Закон за държавните служители на провинция Каринтия от 1994 г., наричан по-нататък „K-DRG 1994“). Съгласно член 143 от K-DRG 1994 (Kärntner Dienstrechtsgesetz 1994, Закон за държавните служители на провинция Каринтия от 1994 г., наричан по-нататък „K-DRG 1994“) повишаването се извършва въз основа на референтна дата, определена съгласно член 145 от K-DRG.

Референтната дата, определена в началото на трудовото правоотношение с провинция Каринтия (8 септември 2001 г.), е възприета и за служебното правоотношение.

Приема се, че датата на повишаването в по-горна степен е 1 юли 2011 г. и въз основа на това в следващите години са извършени повишения.

На 1 януари 2016 г. жалбоподателят е повишен, като е назначен в сектор „Поддръжка на пътищата“ в по-горния ранг (B/V/02), а на 1 януари 2022 г. — в следващия ранг VI (по-конкретно B/VI/01).

В съответствие с действащото към момента на определяне на референтната дата за повишаване национално право (член 145, параграф 11 от K-DRG) е зачетен целият предходен трудов стаж за равностойна дейност в чужбина.

Със заявление от 14 ноември 2022 г. жалбоподателят иска да му бъде зачетен равностойният предходен трудов стаж в страната и в държавите членки на Съюза, както и да му бъде платена със задна дата разликата във възнаграждението след зачитането.

С решение от 20 септември 2023 г. Kärntner Landesregierung (правителството на провинция Каринтия, наричано по-нататък „ответникът“) отхвърля това заявление на основание член VI, параграф 7 от Закона LGBI. 82/2011. В мотивите за отхвърлянето се посочва, че считано от 1 януари 2022 г., жалбоподателят е назначен в ранг VI чрез „дискреционно повишаване“ (вместо чрез повишаване въз основа на прослужено време). Поради това положението му с оглед на режима на възнагражденията вече не се определяло в зависимост от референтната дата, доколкото по отношение на правно обосноваващия акт за повишаване в длъжност на държавен служител, издаден по преценка на органа, вече не била релевантна референтната дата за повишаване, а предвидената в член 181 от K-DRG 1994 разпоредба относно повишаването, която дерогирала член 143 от K-DRG.

За преизчисляването на референтната дата, която се взема предвид за повишаване, член VI, параграф 7, първо изречение изисква „съществуващата степен на заплащане да е определена въз основа на референтна дата“. Тази преходна разпоредба влиза в сила на 1 януари 2012 г. Член 305b, параграф 2 от K-DRG, в сила от 21 декември 2019 г., съдържа действащата правна разпоредба (която до голяма степен е идентична).

Жалбоподателят обжалва това решение пред Landesverwaltungsgericht Kärnten. Той иска при определянето на референтната дата за повишаването да се вземе предвид релевантният предходен трудов стаж, прослужен в страната и в други държави членки на Съюза в периода от 1 октомври 1987 г. до 4 април 2003 г., а 5 юли 1988 г. да се определи за референтната дата за повишаването.

На 5 декември 2023 г. ответникът сезира Landesverwaltungsgericht Kärnten, като посочва, че съответствието на член 145, параграфи 11 и 12 от K-DRG 1994 с Конституцията е потвърдено в решение на Verfassungsgerichtshof (Конституционен съд, Австрия) от 4 октомври 2023 г., № G192/2023.

Б. Национална правна уредба

Kärntner Dienstrechtsgesetz 1994 (Закон за държавните служители на провинция Каринтия от 1994 г., наричан по-нататък „K-DRG 1994“), LGBI. 71/1994, последно изменен с LGBI. 60/2019

Член 143

Повишаване

(1) *Повишаването се определя въз основа на референтна дата. Доколкото настоящият член не предвижда друго, необходимият период за повишаване във втора степен на ранг III е пет години, а за останалите степени — две години.*

(2) *Повишаването се осъществява на 1 януари или 1 юли след изтичането на две- или петгодишния период (дата за повишаване), освен ако към тази дата то не е отложено или спряно. Две- или петгодишният срок се счита за изпълнен на датата за повишаването дори ако изтича преди 31 март, респ. 30 септември след датата за повишаването.*

[...].

K-DRG 1994, LGBI. 71/1994, последно изменен с LGBI. 81/2021

Член 145

Референтна дата за повишаване

1. При спазване на ограниченията съгласно параграфи 4—8 референтната дата за повишаване се изчислява назад във времето от деня на назначаването на база на следните периоди след 30 юни на годината, в която са или биха били налице девет приключени учебни години след постъпване в началната степен на обучение:

- 1) периодите, посочени в параграф 2, се вземат изцяло предвид;*
- 2) останалите периоди:*
 - a) отговарящи на критериите по параграф 3, се вземат изцяло предвид;*
 - b) които не отговарят на критериите по параграф 3:*
 - aa) се вземат изцяло предвид до три години и*
 - bb) се вземат предвид наполовина, но не повече от три допълнителни години.*

[...]

(11) Периодите по параграф 2 и параграф 1, точка 2, през които е упражнявана професионална дейност, която с оглед на упражняваната дейност към датата на встъпване в длъжност представлява равностойна дейност, осигуряваща равностоен професионален опит, следва изцяло да се зачетат, ако през тези периоди е упражнявана дейност извън територията на Австрия,

1. на територията на държава — страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на държава членка на Европейския съюз, или
2. в държава, чиито граждани се ползват със същите права на достъп до професия като австрийските граждани, или
3. за институция, орган, служба или агенция на Европейския съюз или за международна организация, на която Австрия е член.

[...].

К-DRG 1994, LGBI. 71/1994, последно изменен с LGBI. 60/2019

Член 181

Повишаване в длъжност

(1) Повишаването е назначаване на държавен служител от общата администрация в по-горен ранг в неговата категория труд.

[...]

(4) След повишаване държавният служител се повишава отново на датата, на която съгласно параграф 3 изпълни в досегашния ранг условието да достигне на следващата по-висока степен от новия ранг, но не по-късно от две години след повишаването. Времето в най-високата степен от даден ранг се зачита до четири години. По изключение в случаите, когато за повишаването в по-висока степен на задължително се изисква прослужване на две години в най-високата степен на най-ниския ранг, времето, прослужено в най-високата степен на този ранг се зачита до четири години, ако надвишава периода, който задължително трябва да се прослужи в тази степен. Членове 143 и 144 се прилагат по аналогия.

[...]

К-DRG 1994, LGBI. 71/1994, последно изменен с LGBI. 81/2021:

[...]

Член 305b

Обхват на отделните разпоредби

[...]

(2) Референтната дата за повишаване и съответното положение с оглед на режима на заплащане подлежат на служебно преизчисляване в съответствие с членове 143 и 145 от настоящия закон, изменен със Закона

LGBI. 60/2019, без ненужно отлагане, и само в случаите, когато съществуващото положение с оглед на режима на заплащане се определя въз основа на референтна дата. [...]

[...]

(4) По отношение на лицата, за които референтната дата за повишаване не подлежи на преизчисляване съгласно параграф 2,

- 1. членове 143 и 145 от настоящия закон продължават да се прилагат в действащата към 31 декември 2003 г. редакция, ако референтната им дата за повишаване е определена съгласно член 145 от настоящия закон в действащата към 30 септември 1999 г. редакция,*

[...]

20. Kärntner Dienstrechtsgesetz-Novelle (Двадесети закон за изменение на Закона на провинция Каринтия за държавните служители), 17. Kärntner Landesvertragsbedienstetengesetz-Novelle (Седемнадесети закон за изменение на Закона на провинция Каринтия за договорно наетите служители на провинцията), Kärntner Gemeindebedienstetengesetz (Закон на провинция Каринтия за общинските служители), Kärntner Stadtbeamtenengesetz 1993 (Закон на провинция Каринтия от 1993 г. за общинските служители) и Kärntner Gemeindevertragsbedienstetengesetz (Закон на провинция Каринтия за договорно наетите общински служители), съответно изменени, LGBI. 82/2011

Член VI, параграф 7

(1) Влиза в сила:

[...]

(7) Референтната дата за повишаване и съответното положение с оглед на режима на заплащане подлежат на преизчисляване в съответствие с членове 143 и 145 от К- DRG 1994, изменен с член I, или с членове 41 и 42 от К-LVVG 1994, изменен с член II, единствено по заявление и само в случаите, когато актуалната степен на заплащане се определя въз основа на референтна дата. [...]

Richtlinien für die Vorrückung, Zeitvorrückung und Beförderung der Beamten des Landes Kärnten (Указания за повишаване, повишаване въз основа на прослужено време и повишаване на държавните служители на провинция Каринтия), Решение № LAD-PW-22/1-98 на правителството на провинция Каринтия от 20 октомври 1998 г.

[...]

IV

ПОВИШАВАНЕ

Държавните служители на провинцията се повишават по преценка на правителството на провинцията.

Могат да бъдат повишени само държавните служители, които изпълняват посочените по-долу условия и чиито служебни постижения и умения, както и служебното и извънслужебното им поведение обосновават повишаване, като следва да се вземат предвид съответното щатно разписание и класификацията на длъжностите.

а) Времеви условия:

<i>Категория</i>	<i>Ранг V</i>	<i>Ранг VI</i>	<i>Ранг VII</i>	<i>Ранг VIII</i>
<i>труд</i>				
<i>A</i>	<i>9 години</i>	<i>13 години</i>	<i>19 години</i>	<i>30 години</i>
<i>B</i>	<i>19 години</i>	<i>25 години</i>	<i>31 години</i>	
<i>C</i>	<i>29 години</i>			

Тези години се изчисляват въз основа на референтната дата за повишаването.

[...]

V. Разпоредби на правото на Съюза

Член 7, параграф 1 от Регламент № 492/2011

Работник, който е гражданин на държава членка, не може поради своето гражданство да бъде третиран на територията на друга държава членка различно от работниците — нейни граждани по отношение на условията за наемане и условията на труд, и по-специално, по отношение на трудовото възнаграждение, уволнението и ако остане безработен — на възстановяването или новото наемане на работа.

Член 1 от Директива 2000/78

Целта на настоящата директива е да регламентира основната рамка за борба с дискриминацията, основана на религия или убеждение, увреждане, възраст или сексуална ориентация по отношение на заетостта и упражняването на занятие, с оглед прилагането в държавите членки на принципа за равно третиране.

Член 2 от Директива 2000/78

1. За целите на настоящата директива, „принципът за равно третиране“ означава, че няма да има пряка или непряка дискриминация въз основа, на който и да е от признаците, посочени в член 1.

2. За целите на параграф 1:

- a) проява на пряка дискриминация има, когато едно лице е, било е, или би било третирано по-малко благоприятно от друго в сравнима ситуация въз основа един от признаците, упоменати в член 1;
- б) проява на непряка дискриминация има, когато видимо неутрална разпоредба, критерий или практика биха поставили лицата от определена религия или убеждение, увреждане, възраст или сексуална ориентация в сравнение с други лица в неблагоприятно положение, освен ако:
 - i) тази разпоредба, критерий или практика е обективно оправдана от законната си цел и средствата за постигане на тази цел са подходящи и необходими [...].

Член 6 от Директива 2000/78

1. Независимо от член 2, параграф 2, държавите членки могат да регламентират, че разлики в третирането на основание възраст не представлява дискриминация, ако в контекста на национално право, те са обективно и обосновано оправдани от законосъобразна цел, включително законосъобразна политика по заетостта, трудов пазар и цели на професионалното обучение и, ако средствата за постигане на тази цел са подходящи и необходими.

[...]

2. Независимо от член 2 параграф 2, държавите членки могат да регламентират фиксирането на възраст за достъп до социално-осигурителни схеми, право на пенсия или обезщетение за инвалидност, включително определянето в съответствие с тези схеми на различна възраст за работници или служители или групи или категории и използването в контекст на такива схеми на критерий за възраст при статистическите изчисления не представляват дискриминация на основание възраст, като се гарантира, че това не води до дискриминация на основание пол.

Национална съдебна практика по първи и втори преюдициален въпрос

Съгласно практиката на Verwaltungsgerichtshof (Върховен административен съд, Австрия) (наричан по-нататък „VwGH“) поради дискреционното повишаване в длъжност на държавен служител положението му с оглед на режима на заплащане вече не зависи от референтната дата за повишаване, а от упражняването на свободата на преценка от страна на съответния орган.

Обстоятелството, че при упражняването на правото на преценка в контекста на дискреционното повишаване в длъжност било възможно референтната дата за повишаване да има известно значение като съществен фактор при преценката относно класификацията, не променяло нищо в това заключение в случай на дискреционно повишаване. Освен това правото на свободно движение на работниците по смисъла на член 45 ДФЕС и забраната за дискриминация по членове 1 и 2 от Директива 2000/78 и член 7 от Регламент (ЕИО) 1612/68 не давали основание да се приеме, че по принцип издаваните от съответния орган заповеди за назначение следва да се считат за издадени на други (оптимални за държавния служител) дати (решение на VwGH от 13 април 2021 г., 2020/12/0001).

VwGH постановява също, че решението за повишаване се приема по преценка на компетентния орган и по принцип не подлежи на преразглеждане, като в това отношение не е обвързано от „указанията за повишаване“, които по естеството си представляват само насоки за практиката в областта на повишаването (решение на VwGH от 21 февруари 2017 г., 2016/12/0019).

Национална съдебна практика по трети преюдициален въпрос

Поради съмнения относно обективното основание на разпоредба от Kärntner Landesvertragsbedienstetengesetz 1994 (Закон на провинция Каринтия от 1994 г. за договорно наетите служители на провинцията, наричан по-нататък „K-LVBG 1994“) (член 41, параграф 12 от K-LVBG 1994), която е почти идентична с разпоредбата на член 145, параграф 11 от DRG, с определение от 29 март 2023 г. по висящото пред него дело 8 ObA 82/22z Oberster Gerichtshof in Arbeits- und Sozialrechtsachen (Върховен трудов и социален съд, Австрия, наричан по-нататък „OGH“) отправя искане до Verfassungsgerichtshof да отмени като противоконституционна разпоредбата на член 41 K-LVBG или части от нея. В мотивите си той излага съмнения относно изискваната от конституционното право обективност във връзка с различното третиране на предходния трудов стаж, прослужен в страната и прослужен в чужбина. Освен това съществуват съмнения относно използвания при „съобразяването“ с изискванията на правото на Съюза, изведени от съдебната практика относно правото на свободно движение и от правото на Съюза, критерий за привръзка на предходния трудов стаж, прослужен „извън територията на Австрия“, а оттам и относно изключването на възможността за прилагане на този благоприятен режим спрямо предходния трудов стаж, прослужен в Австрия. Уточнява се също така, че принципът на обективност съгласно принципа на равенство, закрепен в член 20 от Хартата, се прилага и по отношение на транспонирането.

В решение от 4 октомври 2023 г., G 192/2023, VfGH посочва, че не изпитва съмнения относно това разграничение с оглед на изискванията за равенството в съответствие с принципа на равенство съгласно член 7 от В-

VG и член 2 от StGG. Относно член 20 от Хартата той посочва, че член 41, параграф 12 от K-LVVG 1994 е приет в рамките на компетентността на националния законодател и следователно VfGH трябва да разгледа тези разпоредби самостоятелно и съобразно принципа на равенство съгласно член 2 от StGG и член 7 от B-VG. Исканията на OGH са отхвърлени.

Г. Причини, поради които съществуват съмнения в националното законодателство

Landesverwaltungsgericht Kärnten е юрисдикция по смисъла на член 267 ДФЕС. Решението на Landesverwaltungsgericht зависи от отговорите на въпросите относно тълкуването на правото на Съюза, формулирани в настоящото преюдициално запитване и разгледани по-подробно по-долу. Освен това правилното прилагане на правото на Съюза не изглежда толкова очевидно, че да не оставя място за никакво основателно съмнение, поради което се налага отправянето на преюдициалното запитване.

По първи и втори преюдициален въпрос (член VI, параграф 7 от Закон LGBI 82/2011 / член 305b от K- DRG 1994)

Съдът е приел, че целият равностоен предходен трудов стаж следва да се зачете за съществуващото трудово правоотношение, когато това е предвидено (дело C-703/17, EU:C:2019:850).

В разглеждания случай отчитането на равностоен предходен трудов стаж, прослужен в чужбина, при определянето на референтната дата за повишаването е предвидено по закон (член 145, параграф 11 от K-DRG). Ето защо равностойният предходен трудов стаж, прослужен в чужбина, трябва да се зачете при определянето на референтната дата за повишаването.

Член 305b, параграф 2 от K-DRG 1994 (както и член VI, параграф 7 от Закона LGBI. 82/2011) обаче предвижда, че референтната дата за повишаването и съответното положение с оглед на режима на заплащане подлежат на служебно преизчисляване в съответствие с членове 143 и 145 от този закон, изменен със Закона LGBI. 60/2019, без ненужно отлагане и само в случаите, когато актуалната степен на заплащане се определя въз основа на референтна дата.

Съгласно член 305b, параграф 4, точка 1 от K-DRG 1994, членове 143 и 145 от същия закон продължават да се прилагат в действащата към 31 декември 2003 г. редакция по отношение на лицата, за които референтната дата за повишаване не подлежи на преизчисляване съгласно параграф 2.

От разпоредбата на член 305b, параграф 2 от K-DRG 1994 (както и от член VI, параграф 7 от Закона, LGBI. 82/2011) следва, че държавните служители не могат да искат преизчисляване на референтната дата за повишаването, ако по време на професионалната си кариера са били повишени.

В случая е спорно дали разпоредбата на член 305b, параграф 2 от K-DRG допуска зачитане на релевантния предходен трудов стаж. Това е така, тъй като незачитането на релевантния предходен трудов стаж води до ограничаване на размера на подлежащия на зачитане предходен трудов стаж при настоящия работодател. С тази нормативна уредба се установява това ограничаване на зачитането на релевантния предходен трудов стаж, респ. незачитането, и преизчисляването на референтната дата за повишаването става невъзможно.

Поради обстоятелството, че в резултат от повишаването жалбоподателят преминава към нова система на заплащане и повишаване, разглежданата правна уредба не му дава възможност за преизчисляване на референтната му дата за повишаване чрез зачитане на релевантния предходен трудов стаж, прослужен в чужбина. Разпоредбата на член 305b, параграф 2 от K-DRG 1994 изначално го лишава от тази възможност. Той е изцяло изключен от системата за преизчисляване, респ. коригиране на референтната дата за повишаване.

Запитващата юрисдикция счита, че правна уредба противоречи на член 45 ДФЕС и член 7, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 492/2011, ако за определянето на прослуженото време не зачита невзетият предвид дотогава релевантен трудов стаж, прослужен в чужбина, и поради това прослуженото време вече не може да бъде (пре)изчислено, макар че зачитането по принцип е предвидено по закон.

Доколкото дискреционният акт за повишаване е обвързан от времеви ограничения, респ. от достигането на определен стаж (в конкретния случай: 19, респ. 25 години съгласно Указанията за повишаването, повишаването на основание прослужено време и повишаването на държавни служители на провинция Каринтия), който освен това се изчислява от референтната дата за повишаването, правната уредба, съгласно която преизчисляване на референтната дата за повишаването вече не се предвижда поради повишаване, се отнася до по-възрастните служители. Прекласирането в друг ранг се извършва въз основа на референтната дата за повишаването.

Поради това за запитващата юрисдикция възниква въпросът дали определянето на новото положение с оглед на режима на заплащане без зачитане на релевантния предходен трудов стаж и без възможност за преизчисляване представлява дискриминация и с оглед на това следва да се счита, че нарушава правото на Съюза. Като се има предвид че повишаването зависи от достигането на определен трудов стаж и че следователно се отнася до по-възрастните служители, които нямат възможност за зачитане на релевантния предходен трудов стаж, респ. за коригирането на референтната дата за повишаването, би могла да е налице непряка дискриминация, основана на възраст.

По третия преюдициален въпрос (член 145, параграф 11 от K-DRG 1994)

В решение от 8 май 2019 г., Österreichischer Gewerkschaftsbund (C-24/17, EU:C:2019:373), Съдът е приел, че ограничаването във времето на зачитането на релевантния предходен трудов стаж в частния сектор не е съвместимо със свободата на движение на работниците по смисъла на член 45 ДФЕС и член 7, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 492/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 година относно свободното движение на работници. В решения от 10 октомври 2019 г., Adelheid Krahn (C-703/17, EU:C:2019:850), и от 23 април 2020 г., Land Niedersachsen (C-710/18, EU:C:2020:299), Съдът е уточнил практиката си в смисъл, че правото на Съюза изисква зачитането на еднакъв, респ. равностоен предходен опит, за да се гарантира свободното движение на работниците, докато при предходен опит, който е просто от полза, случаят не е такъв.

В резултат от тази съдебна практика относно ограничаването на свободното движение на работниците с LGBI 81/2021 законодателят на провинция Каринтия изменя в член 145 от K-DRG разпоредбите относно определянето на референтната дата за повишаване (вж. мотиви към проект на закон № 01-VD-LG-370/2020-320). Тази правна уредба влиза в сила на 1 декември 2021 г.

Понастоящем се зачитат всички периоди на равностойна професионална дейност, ако професионалната дейност е упражнявана извън Австрия (на територията на държава, страна по Споразумението за ЕИП, или на държава членка на Съюза, в държава, чиито граждани се ползват със същите права на достъп до професия като австрийските граждани, или за институция, орган, служба или агенция на Европейския съюз или за международна организация, на която Австрия е членка), докато равностойни професионални дейности в частния сектор, упражнявани в страната, не следва да се зачитат. Незачитането на упражняваната на територията на страната професионална дейност е обосновано от обстоятелството, че същото не е обхванато от разпоредби на правото на Съюза относно свободното движение.

Настоящото правно положение попада в обхвата на правото на Съюза, доколкото разглежданата национална правна уредба (член 145, параграф 11 от K-DRG) е транспонирана от законодателя на провинцията, за да е в съответствие със свободното движение на работници по смисъла на член 45 ДФЕС и член 7, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 492/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 г., респ. на основание посочената по-горе практика на Съда.

Въпросът се отнася до тълкуването на правото на Съюза, тъй като с приложимите национални разпоредби се транспонират правни актове на Съюза. Ето защо разглежданият случай се отнася до прилагането на правото на Съюза съгласно член 51, параграф 1 от Хартата, а поради

транспонирането на правото на Съюза, респ. в резултат от извършеното от законодателя в член 145, параграф 11 от К-DRG „съобразяване“ с правото на Съюза е засегнат член 20 от Хартата. Държавите членки са обвързани от Хартата, когато прилагат вторичното право на Съюза.

Според запитващата юрисдикция критерият за привръзка на предходния трудов стаж, прослужен „извън територията на Австрия“, а оттам и изключването на прилагането на този благоприятен режим спрямо предходния трудов стаж в Австрия с цел спазване на изискванията на правото на Съюза, изведени от съдебната практика относно правото на свободно движение, не може да бъде обоснован от задължението за транспониране (вж. решение на Съда от 2 юли 1996 г., Комисия/Гърция, C-290/94, EU:C:1996:265, т. 29). Освен това изискването за обективност съгласно принципа на равенство по член 20 от Хартата се прилага именно по отношение на транспонирането, а запитващата юрисдикция счита, че член 20 от Хартата не допуска такова транспониране.

[...]